

Kórachovské žalmy

Povedali sme si už, že Kniha Žalmov slúžil ako inšpirovaný spevník, ktorý Židov v tom čase učil a nás dnes učí, ako uctievať Pána. Nachádzame sa v Tretej knihe Knihy Žalmov. Autormi žalmov v tejto knihe sú hlavne Azafovci a Kórachovci. Kedykoľvek za niektorého z kráľov došlo k obnove duchovného života v Izraeli, reformácia začínala obnovou uctievania Boha Izraelovho. V prvom rade sa začal meniť postoj k chrámu. Postoj k tomu, aby všetko išlo tak, ako nariadil Boh. Azafovci a Kórachovci boli ľudia, ktorí boli ustanovení do služby chvál a uctievania (pozri Solas číslo 12, strany 23 až 33). V tomto článku sa budeme venovať Kórachovským žalmom z Tretej knihy Knihy Žalmov.

Čo vieme o knihách Žalmov?

Každá kniha Žalmov končí dobrerečením Hospodinovi. Niekedy je dobrerečenie krátke, niekedy dlhšie, ale každá kniha Žalmov takto končí. Aj o tejto knihe platí to, čo o ostatných knihách Žalmov, končí dobrerečením, ktoré je uvedené v poslednom verši tejto knihy: „Nech je požehnaný Hospodin na veky. Amen, amen.“ (Žalm 89:53). Ale pred dobrerečením je žalm, ktorý nás privedie do očakávania, že sa niečo musí udiť najprv z Božej strany, aby došlo k naplneniu sľubov, ktoré od Boha očakávame. A to niečo vedie ku Kristovi a necháva nás v očakávaní na Krista.

Budeme sa teda venovať Žalmom 84 až 89. Medzi nimi sú dva žalmy, ktoré nie sú priamo od Kórachovcov – totiž Dávidova modlitba (Žalm 86) a Žalm 89, ktorý je od Hémána Ezrachitského, ale spievajú ho Kórachovci. To znamená, tento žalm nebol zložený priamo Kórachovcami, ale bol nimi vyučovaný. Už sme uviedli, že žalmy plnia viacero úloh. Sú to hymnické a duchovné piesne, ktoré spievame Bohu a nimi ho priamo oslavujeme, ale sa nimi aj vyučujeme (Kolosenským 3:16). Aj tento žalm je vyučujúci, čo znamená, že keď sa spieva, sme ním vyučovaní.

Azafovské žalmy boli o riešení problémov, s ktorými denne chodíme a s ktorými aj prichádzame do spoločenstva (vtedy do chrámu v Jeruzaleme) a o nastavení srdca pre uctievanie. Teraz sa dostávame bezprostredne do zhromaždenia v Jeruzaleme. Bude to väčšie sústredenie, alebo bližší pohľad na to, kto sme, keď sa spoločne stretávame uctievať a hľadať nášho Pána.

Žalm 84

Význam tohto žalmu je pritiahnúť ľudí, osloviť ich a povedať: Toto, kam ste prišli, nie je to obyčajné miesto. Nie je to všedné miesto, ale je to vzácne miesto. Je to miesto, kde sa stretávame s Bohom. Hovorí, s akým postojom máme prichádzať tam, kde sa zhromažďuje Boží ľud, aby hľadal Pána a pravdivo ho uctieval. Prichádzame na miesto, kde môžeme byť povzbudení, posilnení. A presne toto je volanie synov Kórachových k zhromaždeniu Božiemu ľudu a vtiahnutie ich k Pánovi.

Kórachovci spievajú: „Aké milé sú tvoje príbytky, Hospodine Zástupov! Práhne, i hynie moja duša túžbou po sieňach Hospodinových. Moje srdce a moje telo plesajú oproti silnému Bohu živému. Ešte len aj vrabec nájde dom a lastovička sebe hniezdo, v ktorom zloží svoje mláďatá, tvoje oltáre, Hospodine Zástupov, môj Kráľu a môj Bože! Blahoslavení sú tí, ktorí bývajú v tvojom dome; tí ťa budú večne chváliť. Sélah.“ (verše 2 až 5).

Čo znamená slovo sélah? Pravdepodobne označuje pauzu, to znamená čas zastaviť sa a zamyslieť sa nad tým, čo bolo práve povedané alebo zaspievané. Obvykle toto slovo pomáha rozčleniť žalm a uvedomiť si, že sa skladá z viacerých častí, ktoré chcú niečo povedať. V tejto časti žalmu sa hovorí: Blahoslavení tí, ktorí bývajú v Tvojom dome, tí Ťa budú večne chváliť. A predtým sú uvedené dôvody: Pozri sa, aké nádherné sú tieto miesta, aj vrabec nájde dom a lastovička sebe hniezdo, v ktorom zloží svoje mláďatá. Bezpečnosť, pokoj a ústretovosť v chráme.

Blahoslavení, ktorí bývajú v Tvojom dome - je ústredná téma tohto žalmu. Šťastní, naozaj šťastní sú tí ľudia, ktorí bývajú v Tvojom dome. Je to strata prichádzať do zhromaždenia Božieho ľudu? Samozrejme, že nie! To je blahoslavenstvo! Tam je dobre. Tam „Tí, ktorí idú dolinou Plaču, pokladajú si ju za prameň, i včasný dážď ju pokrýva rôznym požehnaním. Idú od sily k sile a ukazujú sa pred Bohom na Sione.“ (verše 7 a 8). Inými slovami, ich sila sa obnovuje znovu a znovu. Ako naša viera ide od viery k viere (Rímskym 1:17), tak sila tých, ktorí do zhromaždenia prichádzajú, ide od sily k sile. To znamená, že ich sila sa obnovuje.

Prichádzať do zhromaždenia ľudu Božieho, do chrámu, nebola len vec kultúry, či vec zvyku, ale vec osobného stretnutia s Ním. Znamenalo to byť pred Hospodinom, v Jeho prítomnosti. To je zdôraznené vo verši 9: „Hospodine, Bože Zástupov...“. Čo znamená výraz: Hospodine, Bože

zástupov. Na aké zástupy sa tu myslí? Sú rôzne použitia slova zástupy. Niekedy toto slovo viac poukazuje na nebeské bytosti, voje anjelov, ktoré sú s Ním, inokedy na ohromné a nespočetné nebeské telesá ktoré On stvoril. Niekedy sa Hospodin zástupov vzťahuje na izraelský ľud, ktorému je Hospodin Bohom. Keď poviem Hospodin zástupov, je to niekto, kto je úžasne mocný, silný, slávny.

„... čuj moju modlitbu, pozoruj, Bože Jákobov!“ (verš 9). Pozoruj Bože Jákobov! Čo to znamená? Znamená to, že ideme pred Hospodina a prosíme, aby vypočul moju modlitbu. Musíme ísť do zhromaždenia Božieho ľudu, lebo Hospodin nepočuje moju modlitbu, keď som doma? Samozrejme že počuje, ale je niečo zvláštne a požehnané prísť medzi Boží ľud. Pán Ježiš totiž sľúbil svoju zvláštnu prítomnosť (Matúš 18:19). Preto, keď sa v nedeľu stretneme s bratmi, sestrami, keď spolu uctieваме, keď spolu voláme k Pánovi, keď ho môžeme spolu ospevovať, je to iné. Sme povzbudení a spoločné modlitby bývajú tak nádherne vypočuté. A ako ubieha týždeň, sme v očakávaní opätovného spoločného stretnutia v zhromaždení.

„Ty, náš štítu, vidz, ó, Bože, a pohliadni na tvár svojho pomazaného! Lebo lepší je deň v твоjich dvoroch než inde tisíc.“ (verše 10 a 11). Kto bol pomazaný v Izraeli? Bol to ten, v koho vstúpil Duch Svätý. A konkrétne, kto to bol? Boli nimi tí, ktorým boli dané úrady. Predovšetkým bol ním kráľ – ten bol pomazaný. Druhý bol veľkňaz alebo kňaz a tretí prorok. Táto skutočnosť bola znázornená obyčajne vyliatym olejom pomazania na hlavu.

Prosperita Izraela bola veľmi závislá od toho, v akom stave boli tieto úrady. Keď tieto tri zložky v národe fungovali ako mali, keď v národe nebolo modlárstva, bola prosperita. Prirodzená modlitba bola, aby tieto úrady prosperovali, pretože tieto úrady zabezpečovali celému ľudu požehnanie a pokoj. Tieto tri úrady sprostredkovali Božiu vôľu pre jeho ľud. A tiež naopak,

sprostredkovávali potrebu Božieho ľudu nájsť u Boha odpustenie. Tieto tri úrady boli sprostredkovateľské úrady.

Dnes vieme, že tieto tri úrady v prvom rade poukazovali na úrad toho, v kom budú zjednotené. Kto to je? Je to Pán Ježiš Kristus, ktorý prišiel. Pán Ježiš Kristus, ako najvyšší kňaz, pomazaný od Boha, najvyšší prorok a najvyšší Kráľ. Pán Ježiš Kristus tým všetkým je a v dnes, po Jeho obeti, nepotrebujeme teda iné úrady prostredníkov (1. Timotejovi 2:5). Keď mu patríme a On nám vládne ako Kráľ, Prorok a Kňaz, tak do našich životov prichádza prosperita. To znamená, poddávame sa jeho vláde, ako Veľkňaz nás zmieruje s Bohom a cez jeho obeť zmierenia spočívame v jeho spásе; ako prorok nás učí svojím Duchom, uvádza do každej pravdy a vedie. Vtedy sme požehnaní.

Keď začíname naše modlitby, náš pohľad by mal ísť na nášho Pána a uvedomiť si: Ty si náš štít, ó Bože, pohliadni na tvár svojho Pomazaného, lebo lepší je deň v Tvojich dvoroch, než inde tisíc. Radšej si volím sedieť na prahu v dome svojho Boha, než bývať v stanoch bezbožnosti. Byť tam, kde je Boh uctievaný, je úžasné požehnanie - chodiť na zhromaždenia Božieho ľudu, byť tam a spolu sa tešiť. To je nad všetky žiadosti, ktoré by sme dostali v stanoch bezbožnosti, lebo Boh je slnkom a štítom svojmu ľudu. Lúbeznosť a slávu udeľuje Hospodin a zjavuje svoj žehnajúci obličaj - dnes už priamo cez Syna, bez starozmluvných typov, keď sa Jeho slovo káže, číta, spieva a modlí. Neodoprie nič dobré tým, ktorí chodia v úprimnosti alebo v priamosti.

Blahoslavené je byť na uctievaní spolu s Božím ľudom. Mali by sme tento žalm čítať každý večer pred zhromaždením.

Žalm 85

V tomto žalme sa niečo opakuje. Je to prosba o obnovu. S týmto sme sa už stretli u Azafovcov (pozri Žalm 80 verše 4, 8 a 20).

Prosba o obnovenie začína pohľadom do minulosti. Často je pohľad do minulosti veľmi prospešný, lebo rozmýšľame nad tým, čo Boh pre nás prv bol urobil. To dáva povzbudenie, lebo si uvedomujeme, že ten istý Boh, ktorý je verným a mocným, je schopný nás znova obnoviť. Tieto dve pravdy: Boh je verným Bohom, Boh je mocným Bohom, nachádzame v týchto žalmoch a preto máme dôvod očakávať, že nás opäť obnoví, ak je naším Bohom. Toto si dobre zapamätajme ako lekciu z týchto žalmov, ktorá sa znovu a znovu opakuje: Odpustil si nepravosť svojho ľudu, prikryl si každý hriech. Padol si a zdá sa ti, že všetko je stratené? Vidiš u seba nepravosť alebo pád? Možno v zbore, ktorý navštevuješ, možno vo svojej rodine. Vtedy máme tendenciu si zúfať a povedať, že pre nás už niet východiska. Máme tendenciu ísť do depresie. Ale pohľadom do minulosti vieme, že Boh odpustil nepravosť a každý hriech. To by nás malo povzbudiť.

Každý z nás, všetci sme zhrešili. Veriaci zažili, ako Boh odpustil hriech a odvrátil všetku svoju prchivosť – odvrátil sa od pále svojho hnevu. Možno sme skúsili ako nás Boh ako Otec výchovne trestal. Nebolo to ľahké, ale v liste Židom sa jasne píše, aby sme sa v tom prípade nebúrili a nehnevali sa, keď nás výchovne karhá a napomína (Židom 12:5). Do našich životov príde aj Božia výchova, lebo Otec nechce, aby sme vyrastali ako cudzoložníci.

Je tu Boh, ktorý sa vie navrátiť s obnovou a požehnaním: „Navráť sa zase k nám, Bože nášho spasenia, a učiň prietrž svojmu hnevu proti nám! Či sa len na veky budeš hnevať na nás? Či budeš preťahovať svoj hnev na pokolenie a pokolenie? Či nás ty zase neobživíš? Aby sa tvoj ľud zase radoval v tebe?“ (verše 5 až 7). Úžasná modlitba!

Všimnime si, ako často, keď sa snažíme vyhnúť skutočnému pokániu, Pán ako keby neskončil jednanie s nami. Niekedy sa stáva, že robíme len povrchné pokánie, odstránime len z povrchu nejakú vec, snažíme sa usmievať na Boha a pokánie len zahrať. Až keď nás privedie do bodu, keď nás zlomí v hĺbke srdca, keď naozaj človek odstúpi od svojho bláznovstva, vtedy uvidíme požehnanie. Je dobre pamätať na tieto veci, lebo „blízke je jeho spasenie tým, ktorí sa ho boja...“ (verš 10).

„Milosť a pravda sa stretnú; spravodlivosť a pokoj sa bozkajú.“ (verš 11). Tento verš smeruje do Jánovho evanjelia (1:17). Milosť a pravda sa stala skrze Pána Ježiša Krista. Kde sa stretáva Božia spravodlivosť a pokoj? V evanjeliu, pretože evanjelium jediné rieši obe tieto veci. Ako Božia spravodlivosť môže stáť za nás, keď sme hriešni a prinášať nám pokoj? Odpoveď je: Robí to len osoba Pána Ježiša Krista.

Žalm 86

Toto je Dávidova modlitba. Je to modlitba o záchranu, o zmilovanie, keď sa nachádzame v ťažkej situácii, v rôznom súžení. Nebudeme sa mu venovať, lebo Dávidove žalmy sme si už predtým obsiahlejšie prechádzali. Je to veľmi široký žalm. Je v ňom veľa rozličných prosieb, ale

je to žalm, ktorý môže pomôcť v časoch, keď sme na dne. Použiť jednotlivé prosby a volať nimi k Pánovi. Je to veľmi osobný úprimný žalm.

Žalm 87

„Jeho základ je na vrchoch svätosti. Hospodin miluje brány Siona viacej než všetky príbytky Jakobove.“ (verše 1 a 2). Čo to znamená? Že Boh si vyvolil Sion ako zvláštne miesto - miesto, kde sa rozhodol prebývať. Myšlienka, že Boh si vyvolil miesto, kde On bude prebývať, v časoch Starého zákona je už spomínaná u Mojžiša. Úlohou Izraela je poslúchnuť a ustanoviť miesto, ktoré si Boh vyvolí za svoje, aby tam prebýval. Veľmi dôležitá vec. Prečo vyvolil toto miesto? Nuž, volí si ho preto, lebo chce ukázať, čo to znamená, keď si Boh nejaké miesto zvolí, aby tam prebýval, a čo to znamená pre tých, ktorí sú s týmto miestom spojení a zjednotení. „Preslávne sú to veci, ktoré sa hovoria o tebe, ó, mesto Božie! Sélah.“ (verš 3). Je to ospievanie Jeruzalema, miesta, kde je Boh a jeho chrám.

O čom tento žalm ďalej hovorí? Privilégium občianstva v tom čase bývať v Jeruzaleme, byť v tomto meste a patriť k jeho ľudu sa nevyrovná ničomu v iných národoch a dokonca ani všetky príbytky Jakobove to neponúknu. Nikto v izraelských kmeňoch to neponúkne, čo ponúka Sion.

My nemáme Sion, nemáme chrám v Jeruzaleme, všetko starozmluvné uctievanie skončilo. Kde a ako Boh dnes naplňuje plán so svojím ľudom? V cirkvi (Židom 12:22-24). V tomto žalme sú uvedené jej atribúty a vznešenosti, čo to znamená byť skrze vieru v Pána Ježiša Krista v cirkvi.

Žalm 88

Tento je najpochmúrnejší žalm v celej Biblii. Nemyslím čo do pochmúrnosti opisov. Sú žalmy o ukrižovaní Pána Ježiša Krista (Žalm 22 a ďalšie), ale toto je žalm, ktorý na rozdiel od iných začína zle a končí ešte horšie, je pochmúrny, čo sa týka pohľadu vpred. Nenájdeme v ňom riešenie na úbohú situáciu muža, ktorý volá k Bohu – ktorý sa cíti ako pohodený medzi mŕtvych a vyťatý z jeho ruky. Vyťatý! Cítil si sa už niekedy ako ten, ktorého Boh odťal od zmluvy zasľúbenia preto, že si niečo v živote urobil, nejaký ohromný hriech, alebo pád? Tento žalm je hrozný opis takéhoto muža: Položil si ma do najhlbšej jamy, do tmavých miest v hĺbinách. Tvoja prchivosť doľahla na mňa a všetky Tvoje vlny sa lámu na mne. Strávil si ma, vzdialil si mojich známych odo mňa, zošklivil si ma, som znetvorený a môžem vyjsť, moje oko hynie od trápenia, volám na Teba, a tak ďalej, a tak ďalej. A žiadne riešenie! Aj iné žalmy sú o utrpení, ale najhoršie utrpenie niesol náš Pán Ježiš Kristus na kríži, keď Boh s ním jednal oveľa horšie ako s kýmkoľvek z nás. O tom niet pochybnosti. Ale otázka je, prečo je tu tento najsmutnejší žalm?

Som presvedčený, že je tu z dôvodu, aby nás naučil, že sú chvíle, keď sa modlíme, ale ešte stále nevidíme nádej a potrebujeme v tomto stave zotrvať a čakať na Hospodina. A keď sa niekto opýta: Bol niekto v takej situácii, že sa modlil týždeň, mesiac, alebo dlhšie a stále ako keby slnko nevychádzalo? Odpoveď je: áno! Je to tento muž v Žalme 88. Existujú v živote kresťania údolia tône smrti a nemyslíme pritom na fyzickú smrť. Údolia tóní, keď nevidieť slnko, hoci ono svieti, len je schované pod mrakom alebo tam nedopadne jednoducho preto, že je to údolie. Žalmistovi je ťažko a zdá sa, že sa mu z tejto situácie nedá vyjsť. Zdá sa, ako keby znova a znova na neho doliehali depresie. A naša vec je aká? Potrebujeme vytrvať.

Všimnime si pritom, že tento človek sa nevzdáva. Nehovorí: Nebudem viac dôverovať Hospodinovi, nemá to zmysel. Nie! Tento človek stojí a ide ďalej. Vo dne i v noci kričí a hneď zrána hľadá Hospodina - a všetky ďalšie výrazy a obrazy, ktoré v žalme sú, nás posúvajú vpred.

Takže čo budeme robiť, keď budeme v najväčšej tme svojho života? Keď pôjdeme ako pútnik v knihe Cesta kresťana cez to hrozné údolie, v ktorom sa desil a triasol? Budeme sa rúhať? Budeme sa sťažovať? Nie! Pôjdeme ďalej a budeme volať na Hospodina.

Aj v tomto žalme Pán volanie počul, lebo on počuje naše modlitby, ale situáciu ešte nezmenil. A má na to lepšie dôvody, ako si my môžeme predstaviť.

Žalm 89

Pochybujem, že by sa niekomu nepáčil aspoň jeden verš z tohto žalmu. Najprv si urobíme prehľad žalmu, potom si ukážeme jeho jadro.

Žalm môžeme rozdeliť na 3 časti: Prvá časť sú verše 1-38. Druhá časť verše 39-46. V druhej časti je výčitka za výčitkou, ktorá končí vo veršoch 46 a 47 slovami: Až dokedy? Tretiu časť tvoria verše 48 až 53.

Prvá časť, po verš 38, je o zmluve. „Učinil som zmluvu so svojím vyvoleným; prisahal som Dávidovi, svojmu služobníkovi: Na veky upevním tvoje semä a vybudujem tvoj trón, aby stál od pokolenia do pokolenia“ (verše 4 a 5). Tu je vyzdvihnutá zmluva, jej miesto pre Pomazaného a jeho potomstvo. Zmluva milosti je to, čo Boh urobí pre Krista svojho Syna a jeho potomstvo, ktoré bude jeho. Je to tá najúchvatnejšia téma. Je to téma, ktorou žijeme, ktorá nás denne drží pri živote a robí šťastnými. Tu je spomínaná zmluva, ktorá však je urobená so služobníkom Dávidom.

Čo je to za zmluva, ktorá je v tomto žalme spomínaná a opísaná? V línii zmlúv milosti by sme ju rýchlo našli. Je to Mojžišova zmluva zo Sinaja? Nie! Nájdime historickú zmienku o tejto zmluve. Toto je zmluva o semene – potomstve. V tejto chvíli si v prvom rade musíme o zmluve niečo prečítať v Písme očami Izraelitu, ktorý príde do chrámu, a ktorý vie o zmluve a o veľmi jasnom sľube, ktorý je bezpochyby iný ako sľub založený na jeho skutkoch a výkonoch.

Táto zmluva ide bezpochyby v línii s Abrahámovským sľubom. Je to zmluva s Dávidom. Totiž, Boh urobí s ním zmluvu tým, že mu pošle slovo: „Ja mu budem otcom, a on mi bude synom, ktorého, keby sa dopustil nejakej neprávosti, budem trestať ľudským prútom a údermi synov človeka.“ (2. Samuelova 7:14). A toto celý Izrael vie. Dávid je nesmierne dôležitá postava pre izraelský národ, pretože veľké veci sa s Dávidom udejú, čo sa týka Božích sľubov.

Dávid chce urobiť Hospodinovi dom. K Dávidovi príde prorok Nátan a oznamuje mu slová posolstva od Hospodina (2. Samuelova 7:4-17). V tomto posolstve je oznam: „A k tomu ti oznamuje Hospodin, že on, Hospodin, učiní tebe dom.“ (verš 11). Dávid chce postaviť Jemu dom, ale Hospodin mu oznamuje, že On jemu učiní dom - a oznamuje Dávidovi, čo sa bude diať v ďalekej budúcnosti: „Keď sa vyplnia tvoje dni, a budeš ležať so svojimi otcami, postavím tvoje semeno po tebe, ktoré vyjde z tvojho života, a upevním jeho kráľovstvo. Ten vystaví môjmu menu dom, a ja postavím pevne trón jeho kráľovstva, takže bude stáť až na veky.“ (2. Samuelova 7:12-13).

Všimnime si, že zaslúbenie z verša 14 nie je podmienené ničím, čo by Dávid na svojej strane urobil alebo neurobil, alebo mal urobiť. Je to sľub, ktorý mu je daný. Je to zmluva, do ktorej Boh s ním vstúpi. Je to záväzok, ktorý sa Hospodin zaväzuje uskutočniť. V tom čase to bola garancia, že Izraelci už nepôjdu, ako išli v čase Sudcov, že už nepôjdu v prehrách, ale pôjdu k veľkej prosperite.

A toto je to, na čo má Izraelita upriamenú pozornosť. Boh niečo sľúbil Dávidovi, vstúpil s ním do zmluvy a toto naozaj uskutoční. Žalm sa odvoláva na túto zmluvu a ju opisuje ako slávnú. Opisuje ju ako niečo výnimočné a niečo úžasné, čo Boh dal (verše 4 a 5). Vo veršoch 7 až 16 je ospevovanie Hospodinovej veľkosti, spravodlivosti a sily.

A ďalej hovorí: „Vtedy si hovoril svojim svätým vo videní a riekol si: Položil som pomoc na hrdinského muža; vyvýšil som vybraného z ľudu. Našiel som Dávida, svojho služobníka; pomazal som ho svojim svätým olejom, s ktorým bude stále moja ruka, a ovšem i moje rameno

ho bude posilňovať.“ (verše 20 až 22). Aj v ďalších veršoch (23 až 38) čítame o zaslúbeniach spojených s touto zmluvou: „Nepoškvrním svojej zmluvy a toho, čo raz vyšlo cez moje rty, nezmením. Raz som prisahal na svoju svätosť, že neoklamem Dávida. Jeho semeno bude trvať na veky a jeho trón predo mnou ako slnce. Ako mesiac bude pevne stáť na veky a ako svedok na oblohe verný. Sélah.“ (verše 35 až 38). V týchto veršoch sa nachádzajú najúžasnejšie sľuby, aké si Izraelita vie predstaviť.

Potom ale nasledujú verše 39 až 46, ako „studená sprcha“, ktoré hovoria o tom, čo nasleduje po Dávidovi. Kráľom sa stáva Šalamún a zlyháva, a dochádza k rozpadu kráľovstva a nakoniec babylonské zajatie. Po ňom návrat domov a malé obnovenie. Nikdy však už nie je vybudované kráľovstvo tak, ako bolo predtým. To, čo Boh zachováva aj naďalej, je Dávidova línia. Dávidovo potomstvo zachováva fyzicky.

Zaslúbenie, o ktorom čítame vo veršoch 1 až 38 nezodpovedá realite veršov 39 až 46. Ako to rozriešiť?

Riešenie je, že táto zmluva sa naplní s príchodom potomka zo semena Dávidovho. On zaradom splní všetky sľuby. Tým potomkom je Pán Ježiš Kristus. Príchod Mesiáša je zlomový bod pre každého Žida a má byť aj pre nás. Pre Žida príchod Mesiáša znamená, že táto zmluva prichádza k naplneniu.

Židia však nedokázali uchopiť, že by sa naplnenie zmluvy nemalo stať okamžite a nemalo stať v pozemskej sláve. Áno, s Kristovým príchodom prišlo Božie kráľovstvo (Lukáš 17:21) na zem a teraz rastie (Marek 4:26-29), ale úplné naplnenie očakávame spolu s Abrahámom (Židom 11:10) a Petrom (2. Petrov 3:13) v sláve budúceho veku. Všetko, čo sa v zmluve zaslubuje, sa plní pri Mesiášovi a jeho semene a výsledkom bude, že raz Ježiš Kristus bude kraľovať nad svojím ľudom na novej zemi a v novom nebi naveky vekov. Všetci nepriatelia už budú zničení (1. Korinským 15:25-26) a jeho kráľovstvu nebude konca. Aká slávna perspektíva. Jeho ľud naozaj skúsi plnú krásu naplnenia tejto zmluvy (2. Petrov 1:11). Preto žalm vedie uprieť pohľad na Mesiáša, na Pána Ježiša Krista - Syna Božieho. On je v evanjeliách pomenovaný Syn Dávidov, čo znamená viac ako to, že vyšiel z potomstva Dávidovho. On je muž sľúbený v zmluve. Musíme očakávať to, čo vtedy videl Žid, ktorý očakával na Krista, a ktorý vedel, čo všetko sa má zmluvou naplniť.

Končíme Žalmom 89 a končíme pri Kristovi, ktorého každý z nás tak potrebuje a skrze ktorého sa napĺňa zmluva milosti a všetky jej zaslúbenia. Áno a amen – všetky tieto sľuby sa realizujú pri nás, ktorí sme pod Novou zmluvou v Kristovi. A ak sme Ho z milosti spoznali, nech naše srdcia dobrorečia...

Nech je požehnaný Hospodin na veky vekov. Amen.